

BOLETS I FLORA

Els **bolets**, seductors de l'esperit recolector humà, són rics en nutrients, però tenen una difícil digestió i una disponibilitat molt reduïda: d'aquí les tradicionals tècniques de conservació: confits i assecats, bàsicament.

Les **herbes** autòctones (romani, farigola, fonoll, rementerola, poliol i moltes més) tenen un paper bàsicament medicinal o com condiments.

Els **fruits** boscans propis, tot i ser rics en sucres, són menuts i poc diversos: cireres, cireres d'arboç, mores, pomes bordes, serves i poca cosa més.

Romani

Les migracions i colonitzacions humanes van comportar la millora de la quantitat i la qualitat de les espècies disponibles.

Cireres d'arboç, madures

ESPÈCIES

La romanització, amb l'extensió agrícola i la introducció d'espècies, va canviar notablement el paisatge de Sant Vicenç: pins i, en molta menor proporció, castanyers foren afavorits per la producció de fruits.

El desinterès per altres espècies antigament conreuades les relegà a comparses dels boscos en recuperació: garrofer, olivera, nescier, atzavara, figuera, figuera de moro, magraner, etc. La canya colonitzà rieres i marges, però el seu abandonament com a suport agrícola l'està fent sucumbir per la cobertura forestal.

Disseny, il·lustració i realització: ENC Text i fotografies: Joan Manel Riera.

Sense les atencions que l'interès per les pinyes el va fer merèixer, la competència de l'alzina pot arraconar el pi pinyer en qüestió d'unys quants decennis. La pèrdua de valoració d'una menja, el pinyó, haurà fet canviar la fesomia d'un territori. Talment va passar amb la vinya o la maduixa.

Ajuntament
de Sant Vicenç de Montalt

Itinerari per a interpretar
el paisatge alimentari
de Sant Vicenç
de Montalt

◇ MÉS PRODUCTIVITAT AL BOSC

El bosc vell és poc productiu. No ofereix prou aliments a la població que n'ha de viure: bolets, animals i alguns fruits. Poca varietat i menys quantitat.

Hom va començar a obrir-hi clarianes ja fa més de 5000 anys. Noves oportunitats per a velles espècies: romani, farigola, rementerona, ruda, fonoll i centenars de plantes útils. També conills, perdius, quatlls i mil ocells guanyaren espais. Espècies foranes s'hi van estendre: pi pinyer, castanyer, garrofer, olivera, figuera, figuera de moro, atzavara, entre d'altres.

Cereals i, més tard, la vinya dugueren la revolució agrícola als solells maresmencs. L'horta, amb l'entrada americana de fesols, patates, tomàquets i altres varietats marcà una fita en la millora de l'alimentació. El pols entre el bosc i els espais rurals és constant, depenent de la vida de la gent i determinant per al seu paisatge.

